

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 6 - 12 martie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Începe Postul Sfintelor Paști

luni, 7 martie 2011

Calea Crucii

sâmbătă, 12 martie, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 12 martie, ora 18.00

- Ne închinăm ție, Cristoase, și te binecuvântăm,
- Căci prin sfânta ta cruce ai răscumpărat lumea.

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE (de Sf. Francisc Xaveriu)

O, Dumnezeuule, eu te iubesc, dar nu te iubesc ca să mă mântuiești, sau pentru că îi pedepsești cu focul cel veșnic pe cei ce nu te iubesc. Tu, o, Isuse, m-ai îmbrățișat cu totul pe cruce. Tu ai suferit piroanele, sulita și multă rușine, nenumărate dureri, sudori, chinuri și moartea, și toate acestea le-ai suferit pentru mine, păcătosul. Așadar, pentru ce te voi iubi pe tine, o, Isuse preaiubite? Nu te iubesc ca să mă mântuiești în cer, nici ca să nu mă osândești în veci, nici pentru nădejdea vreunei răsplăți, ci precum m-ai iubit tu pe mine, așa te voi iubi și eu pe tine, numai pentru că tu ești Mântuitorul meu, Regele meu și Dumnezeul meu. Amin.

www.profamilia.ro

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Mircea Țițan, Gheorghe Roșu, Nicola Gallinaro și Ionuț Dobocan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mânia păcătoasă

A fi mânios din motive juste este important. Dar trebuie să subliniem clar numeroasele moduri în care mânia poate fi păcătoasă. Conform Sf. Toma de Aquino, mânia este păcătoasă în primul rând când suntem mânioși din motive nejuste – pe lucruri ce nu sunt nedrepte. Câteva exemple: un elev leneș, care nu învață, dar se mânie pe profesorul care îi dă note mici; o rudă mâniată pe tine că nu ai mers la petrecerea ei, când tu de fapt ai fost foarte bolnav; sau un copil mâniat că i s-a cerut să își strângă jucăriile. În nici unul din aceste cazuri nu există motiv pentru mânie; mânia lor este păcătoasă, pentru că s-au mâniat din motive greșite.

Un alt mod în care putem cădea în mânia păcătoasă ține de sentimentele noastre. Când cineva ne rănește sau ne supără, se poate să fim conduși de o atitudine răzbunătoare, ce urmărește să vadă respectiva persoană suferind. O parte din noi dorește răul pentru acea persoană. Poate sperăm că ceea ce a greșit se va afla public – dar nu pentru binele ei, ci doar pentru că dorim să o vedem “terminată”. Mânia virtuoasă însă caută binele, chiar și dacă este vorba de dușmani. Astfel, omul virtuos speră că cei care i-au făcut rău vor regreta la un moment dat ceea ce au făcut și se vor întoarce la a face bine. Dar atunci când suntem plini de mânie păcătoasă ne pasă prea puțin de sufletul persoanei care ne-a greșit. Dorim pur și simplu să vedem că “plătește”, că primește “ceea ce merită”.

În al treilea rând, mânia noastră poate fi păcătoasă dacă este prea pătimașă. Se poate întâmpla așa ceva în două direcții. Fără să spunem vreun cuvânt sau să facem rău cuiva, putem să fim prea severi în *interior*, în gândurile noastre. Poate fi așa atunci când, de exemplu, ținem dușmănie, când disprețuim pe cineva sau îi dorim răul în sinea noastră. Mânia nestăpânită se poate manifesta și *extern*, spre persoana care ne-a supărat, de exemplu atunci când răspundem cu furie în probleme mici, când pedepsim un copil prea sever, sau când intenționat neglijăm regulile de bun simț față de persoana ce ne-a rănit.

Mânia păcătoasă, în oricare dintre formele descrise mai sus, este un viciu capital pentru că dă naștere la multe alte vicii. Conduce la *gânduri* păcătoase despre o persoană pe care o disprețuim foarte mult. Conduce la *cuvinte* păcătoase atunci când vorbim jignitor despre ea, în față sau pe la spate, criticând-o sau încercând să îi întoarcem și pe alții împotriva ei. În fine, mânia păcătoasă poate să ducă și la *acțiuni* grave împotriva persoanei care ne-a făcut rău. Acest tip de mânie pare să îl fi criticat Isus în predica de pe munte – nu mânia virtuoasă ce caută reabilitarea păcătoșilor (mânia pe care a avut-o El însuși față de farisei), ci mânia vicioasă care urmărește răul celui care ne displace. Mânia virtuoasă construiește comunitatea corectând viciile. În schimb mânia păcătoasă o distruge, căutând doar să îi rănească pe cei care ne-au rănit.